

राजनिं एतेषां कठिनवीजकत्वात्तथात्वम् षकठिनवी-
जयुक्ते त्विं कर्म० । पृकठिने वीजे न० ।

दृढव्य पु० ऋषिभेदे “दृढव्यश्चोर्द्ध्वाञ्च तृणसोमाङ्गिरास्तथा”
भा०अनु० १५०अ० ।

दृढव्रत त्विं दृढं प्रतिपन्नैश्चालयितुमशक्यं व्रतमस्य । श्रान्त-
रायैरचात्स्यसङ्कल्पके फलपर्यन्तं प्रारब्धकर्मात्यागशीले
भगवानेव भजनीयः स च एवंरूप एवेत्यत्राप्राभाषणश-
ङ्काश्रुत्यसंकल्पके ऋषिदृषि च । तत्र प्रथमार्थे “एवं दृढ-
व्रतोनित्यं व्रज्ज्वलारी समाहितः” मनुः द्वितीयाद्यै
“अहिंसानिरतो यस्य सत्यवादी दृढव्रतः” भा०व०
६८१०श्लो० शिखिरसङ्कल्पयुक्ते च “स्योयान् निगूढ-
मानोधीरोदात्तो दृढव्रतः कथितः” सा०द० ।

दृढसन्धि त्विं दृढा सन्धाऽस्य । शिखिरसन्धाने ऋषतराष्ट्रपुत्र-
भेदे पु० “जरासन्धो दृढसन्धः सत्यसन्धः सहस्रवाक्”
भा०आ० ६७अ० तत्पुत्रोक्तौ ।

दृढसन्धि त्विं दृढः सन्धिः सन्धानं यस्य । निष्कृद्रतया
संहते अमरः । [सूर्वागतयाम् शब्दच० ।

दृढसूत्रिका स्त्री दृढं सूत्रं यस्याः कप अत इत्त्वम् ।
दृढसेन पु० कलियुगोये जनमेजयवंश्ये ऋषभेदे “क्षेमोऽथ
सुव्रतस्तस्माद्गर्भस्तत्र समन्ततः । दृढसेनोऽथ सुमतिः
सुबलो जनिता ततः” भाग० ६।२२।३० जनमेजयं
प्रति तद्वंशप्रभविष्यन्प्रोक्तौ ।

दृढस्तम्ब पु० दृढः स्तम्भोऽस्य । क्षीरिदृजे जटाधरः ।
दृढस्य पु० अगस्त्यर्षेर्लोपासुद्रागर्भजाते इक्ष्वाहापरनामके
ऋषिभेदे इक्ष्वाहाशब्दे ६२८प्र०दशमस्क० ।

दृढहनु पु० आजमीठवंश्ये ऋषभेदे “आजमीठादृष्टहृदिपु-
स्तस्य पुत्रो दृढहनुः । दृढहृत्कायस्ततस्तस्य पुत्रश्चासी-
ज्ययद्रथः । तत्सुतोविशदस्तस्य सेनजित् समजायत ।
रुचिराश्वो दृढहनुः काशप्रोवत्सश्च तत्सुताः” भाग०
५।२१।१७।

दृढहस्त पु० दृढः हस्तः हस्तव्यापारोऽस्य । श्वङ्गादि-
धारणे दृढहस्तके योषे ऋषतराष्ट्रपुत्रभेदे पु० “दृढहस्तः
सुहस्तश्च वातवेगसुवर्चसौ” भा०आ० ६७अ०तत्पुत्रोक्तौ
दृढाक्ष पु० राजभेदे “एकलव्यो दृढाक्षश्च क्षत्रधर्मा जयद्रथः”
हरिवं० ६६अ० ।

दृढाङ्ग त्विं दृढमङ्गमस्य । शकठिनाङ्गयुक्ते ऋषीरके न०राजनिं
तस्यावयवस्य इतरापेक्षयाऽतीव कठिनत्वात्तथात्वम् ।
दृढादि पु० “वर्षदृढादित्यः पृञ् च” पा० “चात् इमनिच्”

सि०शौ० उक्ते भावे पृञ् इमनिचोर्निमित्ते शब्दगणे स
च गणः “दृढं दृढं परिदृढं ऋष कश्च वक्र युक्त चक्र
व्याप्त कृष्ण लक्ष्य तास्य शीत उष्ण जडु बधिर पण्डित
मधुर मूर्ख भूक (वेद्यांतलातमतिमनःशारदानाम्) (समो
मतिमनसोः) जवन” दृढादिः । गुणवचनत्वादेव सिद्धे
इमनिजार्थं वचनम् ।

दृढायु पु० तृतीयमनोः सावर्णस्य पुत्रभेदे “संवर्त्तगः सुशर्मा
च देवानीकः प्ररूवहः । क्षेमधन्वा दृढायुश्च आदर्शः
पण्डको मनुः । सावर्णस्य तु पुत्रा वै तृतीयस्य नव
सुताः” हरिवं० ७अ० । उर्वशीगर्भजाते ऐकनन्तपुत्र-
भेदे च “षट् सुता जज्ञिरे चैलादायुषीर्भानमावहः ।
दृढायुश्च वनायुश्च शतायुश्चोर्वशीसुताः” भा०आ० ७४अ०

दृढायुध पु० दृढमायुधं तद्व्यापारोऽस्य । दृढायुधव्यापारके
“दृढायुधो ध्रुवपातो युद्धे च क्षतनिश्चयौ” (नकुल-
सहदेवौ) भा०व० ५१अ० । ऋषतराष्ट्रपुत्रभेदे पु० “उग्रा-
युधो भीमशरः कनकायुर्दृढायुधः” भा०आ० ६७अ०
तत्पुत्रोक्तौ ।

दृढाश्व पु० पुन्ध्रमारुणपुत्रभेदे “धौम्यमारिर्दृढाश्वश्च हर्षश्च-
सास्य चात्मजः” हरिवं० १२अ० ।

दृढेयु पु० ऋषिभेदे “दृढेयुश्च ऋतेयुश्च परिव्याधश्च कीर्ति-
मान् । एकतश्च द्वितश्चैव त्रितश्चैवादित्यसन्निभाः”
भा०अनु० १५०अ० ।

दृढेपुधि पु० दृढं बद्ध इपुधिर्बन्धनं । दृढतया बद्धतणके योषे
शराजभेदे “अविच्छिन्नपत्नोवृत्तः क्षतबन्धुर्दृढेपुधिः” भा०
आ० १अ० ।

दृढ त्विं दृढ+क्त श्वादरयुक्ते आहतः दृढ-विदारो क्त वा०
ह्रस्वः । श्विदीर्घे “दृढे दृढं साभित्स्” यजु०
३६।१८ “दृढे दृढे विदारो विदीर्घे जराजर्जरितेऽपि शरीरे”
वेददी० श्जीरके स्त्री शब्दच० ।

दृढी स्त्री दृढ-विदारो ति कित् ह्रस्वश्च । श्चर्ममयपात्रे २स-
त्वस्त्रे च मेदि० । “इन्द्रियाणां तु सर्वेषां यद्येकं क्षरती-
न्द्रियम् । तेनास्य क्षरति प्रज्ञा दृढेः पात्रादिवोदकम्”
मनुः “कपाले यद्ददापः स्युः श्वेतौ च यथा पयः । आश्र-
यस्थानदोषेण दृढहीने तथा श्रुतम्” भा०शा० १३२४ श्लो० ।
दृढो भवः दृढं दात्तेय इतिभवे स्त्रियां ङीप् । मत्वस्ये
“भांदादृष्टगुणा इतिः” उज्ज्वलद०धृतवाक्यम् । श्रोमश
चर्मणि षगलकस्त्रे च “सवत्यां पीवरीं दत्त्वा इति-
कण्ठानसङ्गताम्” भा०अनु० ७६अ० । “इतिकण्ठं